

# ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ζ' Αριθ. 561—

Ιδιοκτήτης — Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 13 Μαΐου 1929

## ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΠΡΑΞΙΚΟ ΠΗΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΩΝ ΖΩΓ Α!

Είς τὸ προηγουμένον μας φύλλον ἐδημοσιεύσαμεν τὰς προτάσεις τῆς Α. Θ. Πατριαρχίας, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχον Κωνσταντινουπόλεως, δὺν ἐπισήμους ἐπιστολάς, ἐπὶ τῇ ἡμερομηνίᾳ 7 Ἰουνίου 1926 μίαν τοῦ Προέδρου καὶ δικτάτορος τῆς τότε ἀλβανικῆς Δημοκρατίας Ἀχμέτ-μπέη Ζώγου καὶ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν αὐτοῦ Χουσεΐν-μπέη Βρυώνη καὶ τρίτην τοῦ τότε καὶ νῦν Πρωθυπουργοῦ τοῦ Ἀλβανικοῦ Κράτους Ὁρθόδοξου Χριστιανοῦ, ἐκ Κορυτσᾶς κ. Παντελῆ Παγγέλη, ὑπὸ χρονολογίαν 28 Φεβρουαρίου 1927 πρὸς τὸν Πατριάρχον Ἐκκλησιαστικὸν Μητροπολίτην Τραπεζούντας κ. Χρύσανθον, ἐξ ὧν ἐπιστολῶν καταφαίνεται ἡ ὑπὸ τὰς εὐλογίας, καὶ τὴν αἰγίδα τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὑπᾶτης Κεφαλῆς τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, ἐπεληφθεὶς πλήρως συνεννοήσεως μετὰ τὸν Ἀλβανικὸν Κυβερνήσεως καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς ἀνακήρυξιν τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς Ὁρθόδοξου Ἀλβανικῆς Ἐκκλησίας, καὶ μετὰ τριῶν περὶ τοῦ ἐτῶν σιωπῆς ἐκ μέρους τῆς Ἀλβανικῆς Δημοκρατίας, ἥτις ἐν τῷ μετὰ τὴν ἐκκήρυξιν εἰς Βασιλείαν ὑπὸ βασιλέα τὸν ἴδιον Πρόεδρον τῆς Ἀλβανικῆς Δημοκρατίας Ἀχμέτ-μπέην Ζώγου, μετονομασθέντα εἰς Ζώγ Α', ἐρχεται ὁ νεότευκτος τῆς Ἀλβανικῆς Βασιλείας, δια τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ ὁποῖου εἰς Βασιλεὺς ἐνεθυσιάσθη ὁλόκληρος ὁ ἑλληνισμὸς καὶ πρὸ πάντων ὁ δικτατόρων, καὶ προσκλήσεως Σέρβων ἀρχιερέων ἐσχίσσε τὰς μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπισήμους συμβάσεις καὶ συμφωνίας του, καὶ ἀνέστη τὴν ὑπογραφὴν του, διέταξε τὴν ἀντικανονικὴν χειροτονίαν ψευδοαρχιερέων, τὸ Αὐτοκέφαλον τῆς Ὁρθόδοξου Ἀλβανικῆς Ἐκκλησίας καὶ σχηματισμὸν ἱερῆς Συνόδου, τεθεὶς οὕτω ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀλβανίας, μετὰ ὅλην τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἔνθουσι

σμὸν, δι' ὃν τὸν περιέβαλον οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ὑπῆκοοι του, μετὰ τῶν ὁποῖων ὑπερέχουν εἰς ἀριθμὸν οἱ γηγενεῖς ἀπὸ καταβολῆς αἰῶνων οἱ ἑλληνογλωσσὸι Περσικοὶ περσῶται ἀντιμέτωπος αὐτῶν, καὶ ὁλόκληρου τοῦ ἑλληνισμοῦ, ὁ ὁποῖος συνδέεται δι' ἑσπερῶν δεσμῶν ὁμοφυλίας μετὰ τὸν Ἀλβανικὸν Ὁρθόδοξον Χριστιανόν, ἀνερχομένων εἰς 120 καὶ πλέον χιλιάδων, ἐξ ὧν ἀφαιρούμεν ἐλαχιστοὺς τινάς, ὅτιτινες προτιθέμενοι εἰς τὰ νῦν μαχτὰ τῆς ἀπορίας, ὅπως εἶναι καὶ οἱ περισσώτεροι, ὡς πολεμιστὲς ὄντες θεωροῦμενοι γραμμιστὲς μὴ συλλεγόμενοι Ἀλβανοί, ὅτιτινες δὲν πιστεύουν πλέον εἰς τὸν Μωάμεθ.

Φαίνεται ὅτι ὁ τυχαρίστως Βασιλεὺς τῶν Ἀλβανῶν, ὡς ἄνθρωπος στεροῦμενος συστηματικῆς παιδείας, δὲν ἔχει ἀναγνώσει τὰς «Τύχας τοῦ Τηλεμάχου τοῦ Φαίητων», τὸ κατ'ἐξοχὴν διδλῶν τῶν βασιλέων, καὶ δὲν ὁλοκλήρως ἐν εἰπῶ, ὅτι ἀγνοεῖ καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν τοῦ πολιτισμοῦ τούτου διδλῶν!

Ἀσφαλὲς ὁ τῶς Πρόεδρος τῆς Ἀλβανικῆς Δημοκρατίας Ἀχμέτ-μπέης Ζώγου, ἀνεθῶν, ἀντιστάσεως μὴ οὕτως, εἰς τὸν εὐκόλως κατασκευασθέντα Ἀλβανικὸν Ὀρόνον, ἐμέθυεν ἀπὸ τὴν χρεὴν του καὶ ἤτο ὁπωσδήποτε ἐπομένον τὸ τοιοῦτον, δι' ἑν κοινὸν θνητὸν νὰ γείνη, βασιλεὺς καὶ ἔχασε τὴν εὐθεσίαν ὅταν γενόμενος Ζώγ Α', βασιλεὺς τῶν Ἀλβανῶν! Ἀλλὰ ἐξήγησε δὲν ὑπάρχει. Πού ἡ πλημμυροῦσα σύνεσις ἐν τῇ πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχον Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολῇ του ὡς Ἀχμέτ-μπέη Ζώγου, καὶ πού ἡ τρέλλα τῆς ἀντιρρῆσεως τῆς πρὸς τὸν Πατριάρχον ὑπογραφῆς του καὶ τῆς ἀνακήρυξεως τοῦ ψευδοαυτοκεφάλου τῆς Ὁρθόδοξου Ἀλβανικῆς Ἐκκλησίας!

Διὰ τὴν ἑλθὺν ἀντιμέτωπος, ἐκτὸς τῶν 120 χιλιάδων ὑπηκόων τοῦ Ὁρθόδοξου Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρου τοῦ ἑλληνισμοῦ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἀλβανῶν

Ζώγ Α! κατεργάζεται κακὰ διὰ τὴν Ἀλβανίαν του, τὴν ὁποῖαν ἡμεῖς τιμῶμεν καὶ ἀγαπῶμεν ὡς συγγενὲς μακρῶς. Ἀγνοεῖ ὅτι ὁ Ὀρόνος του ἐδράζεται ἐπὶ ἀναμεινῶν ἀνθρώπων, ὅτι περικυκλούμενος ἀπὸ τόσους ὄχι μόνον πολιτικοὺς, ἀλλὰ καὶ ἀτομικοὺς ἐχθρούς, δὲν εἰναιδεκτοὺς ἀσφαλισθῆναι ἀπὸ κήρυξης ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας, ὅτι ἡ Τύχη καὶ καὶ Ζωὴ τῶν Ἀλβανικῶν εἶναι ἀσφαλιστὴς ἡ προβληματικὴ, ὅπως εἶναι καὶ τοῦ μεγάλου τοῦ Προστίτου, ὅτι ὁμοιότης τὰ ἐκτὸς τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους Τμήματι τοῦ ἑλληνισμοῦ Βενιζέλος εἰς τοὺς ξένους, πολὺ ἐλάχιστον χρόνον ὁ δυνεκτήσῃ τὴν Ἀλβανίαν, καὶ ὅτι, ἐπὶ τέλους ἀκόμη ὁ παρουσὶς ὁμιλῶν καὶ ὁ πρὸς ἐξέκτα μυρίων ἑλληνισμὸς ἀντιπελευθερώσει τοὺς ὄντως τυραννομένους σήμερον σκληρῶς ἑλλήνας τῆς Βιτορείας Ἡπείρου ἀπὸ τὴν Βουρκαλβανίαν καὶ ὅλην τὴν Βασιλίαν τῶν Ἀλβανῶν Ζώγ Α! πρὶν Ἀχμέτ-μπέην Ζώγου!

Οἱ Τόσκηδες ἔχουν ἀρκετὴν πείραν τῶν ἑλληνικῶν ἐπαναστατικῶν ἐπιχειρήσεων (1914) καὶ ἐχόμενα νὰ μὴ τὰς ἐκκηρυχθῶσιν ἄλλοτε. Ὁμιλῶ, ὡς φίλος τῆς Ἀλβανίας, καὶ ὅχι ὡς ἐχθρὸς.

Χ ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

τέως βουλευτῆς Ἰωαννίνων

### ΖΗΤΗΜΑΤΑ

= | ΚΑΙ | =

### ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Οἱ Ἀλβανοὶ εἰς τὴν Κορυτσᾶν ἐκοιμήσαν μίαν ἐκκλησίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, καταβείσαν πρὸ 300 ἐτῶν, διὰ τὴν ἀνεγείρουν εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐναΐται. Τὴν ἐκκλησίαν αὐτὴν ἐσβάσθησαν ἐπὶ αἰῶνας οἱ Τούκοι, δὲν τὴν ἐσβάσθησαν ὅμως οἱ φίλοι γείτονες, ὅπως ἐπιμένει νὰ θεωρῇ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἀλβανῶς, παρ' ὅλα τὰ εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀλβανίας προδικαστήματα.

Ο Δικηγορικὸς Σύλλογος Ἰωαννίνων, κατὰ τὴν τελευταίαν αἰδοῦσιν συνεδρίασιν, ἐπέλεξε ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ὅπως μεταβῇ εἰς Ἀθήνας, ἵνα μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἄλλων δικηγορικῶν Συλλόγων τοῦ Κράτους, ἐνεργήσῃ διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν δικηγορικῶν τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Σπ. Σούλιν.

Ἡ οἰκία Ἐπιτροπῇ ἀποζημιώσεως, τῶν ἀρτοπιδων κατὰ τὴν τελευταίαν νῆν συνεδρίασιν τῆς, ἐπέδωκε τὰ κατωθι ποσὰ, ὡς ἑξῆς, εἰς τοὺς ἀρτοποιούς Ἀθηναίων:

Κ. καὶ Θ. Στόλην 140 χιλιάδες δρ. Π. Ζησιμόπουλον 88 χιλιάδες Γ. Λέτσιον καὶ Ἀρ. Κουγιόπουλον 96 χιλιάδες Μ. Πλόκαν 96 χιλ. καὶ Στ. Οἰκονομίδην 56 χιλιάδες δραχ.

Ἐπίσης ἐπέδωκεν εἰς τοὺς ἀρτοποιούς Πειραιῶς: Ἀθ. Μανωλίκαν 86 χιλιάδες Στέφ. Οἰκονομίδην 56 χιλιάδες Στ. Βουδούρη 95 χιλ. Ν. Κουτσογιάννη 112 χιλ. Χρ. Γ. Γεωργίου 140 χιλ. Δ. Ρίζον 98 χιλ. Εὐφροσύνην Τριανταφύλλου 78 χιλ. Π. Ἀλευράν 104 χιλ. Στ. Ἰωαννίδην 96 χιλ. Ι. Βάσσον 85 χιλ. Γ. Γασπαριάν 70 χιλ. Φ. Μέλλον 90 χιλ. Μαρίαν Κερτιτζογιάν 80 χιλ. Κ. Φιλίππιδην 72 χιλ. Μιχ. Νταλαμάνην 95 χιλ. Μ. Γεωργιάδου 80 χιλ. Κ. Σταφυλίδην 97 χιλ. Γ. Μηνόγιτον 70 χιλ. Ἀγκόπ Γκοθρογιάν 84 χιλ. Ε. Χαράλαμπος 85 χιλ. Σ. Σαββίτην 90 χιλ. Α. Θεοδώρου 78 χιλ. Στ. Γιάζαλην 94 χιλ. Ἐμ. Ἀραπάκη 76 καὶ Κ. Μητσόπουλον 77 χιλ. δραχμάς.

Ἐξ ἄλλου ἀπέρρεψε τὰς αἰτήσεις ἀποζημιώσεως τοῦ ἀρτοποιοῦ Ἀθηναίων Ἀθ. Καψίλη καὶ τοῦ Πειραιῶς Ι. Μπούρμπου.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν, 10 τρέχοντος τοῦ ἐνταῦθα Ρουμανικοῦ Προξενείου, οἶτινος ἡγεῖται ὁ κ. Μπορελιάνου, ἀνὴρ εὐφυΐας μορφώσεως φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς, τιμῶς ἀληθῶς τὸν προξενικὸν κλάδον τῆς Χώρας του, ἦγε τὴν ἐπέτειον τῆς Ρουμανικῆς Ἀνεξαρτησίας.

Τὸν εὐγενέστατον τοῦ τρόπου Ρουμῶνα Προξένον ἐπεσκέψθησαν αἱ Ἀνώταται πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως Ἰωαννίνων, τὸ Προξενικὸν Σώμα, τὸ ἄνθος τῆς παρ' ἡμῖν Κοινωνίας, καὶ ἡ ἐνταῦθα ρουμανικὴ παροία, εὐχρητίσθη αὐτῷ ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς Ρουμανίας.

Ὁ Ἑλληνικὸς ἱεὸς ἐν γενεῇ συμπετέχει εὐκρινῶς τῇ ἐορτῇ τῆς ρουμανικῆς ἀνεξαρτησίας, λόγῳ τῶν ὑφισταμένων ἀπομνηστικῶν πολιτικῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας καὶ τῶν μόνων μηδιστικῶν ἐνέντευθεν καὶ ἐξένθεν τοῦ Δυναστεύει, ἰδίως ὅτι ὁ Ἡπειρωτικὸς Λόγος αἰσθάνεται τὴν χαρὰν τῆς ἐορτῆς ταύτης καὶ λόγῳ, ὅτι χιλιάδες Ἡπειρωτῶν, ἰδίως ἐκ τῶν ἐπαρχικῶν Ζαγορίων καὶ Κονίτης καὶ τῆς κομποπόλεως Ζίτσας, εὐθὺς καὶ εὐρίσκουν ἀπολὸν ἐργασίας ἐν τῇ φίλῳ ξένῳ χώρᾳ τῆς Ρουμανίας.

Συνελήφθησαν ἐν Κερκύρᾳ, ὑπὸ τῆς Αστυνομίας κατ' ὑπόδειξιν τῆς

